

anbring i den Maade, hvorpaa disse Sager hidtil ere blevne behandlede her i Thinget. En saadan Forandring vilde forudsætte en fuldstændig Omredaktion af Statsrevisorernes Instrux af 16de December 1858, idet der i dennes § 4 andet Stykke staaer, at de af Statsrevisionen udfærdigede „Antegninger bør indeholde fuldstændig Oplysning om de Uoverensstemmelser, som maatte findes mellem Finantsloven og Statsregnskabet, saavel med Hensyn til Summerne som til Posterne paa de enkelte Konti;“ i samme Paragrafs tredie Stykke staaer der, at Statsrevisionen har „at udfærdige Bedtegninger til enhver Post af Antegningerne;“ og endelig i femte Stykke hedder det, at „Bedtegningerne bør indeholde et bestemt Forslag til den Beslutning, Statsrevisorerne formene at Rigsdagen bør tage.“ Det vil altsaa sees, at den omhandlede Fremgangsmaade ikke kan optages uden at forudsætte en fuldstændig Omarbejdelse af Instruxen. Fleertallet af Udvalget har derimod troet, at en lempeligere Forandring lettere vilde kunne sættes igjennem ved en Overenskomst med det andet Thing, naar der i den følgende Samling samtidig nedfattes Udvalg i Begge Thing med Hensyn til Statsrevisorernes Instrux, hvilke Udvalg da kunde konferere med hinanden; en lignende Tanke er, som de Herrer ville have bemærket, fremsat i den Betænkning, som Folkethingsudvalget nylig har afgivet om Statsrevisionens Beretning over Regnskabet for 1860—61. Hvad der imidlertid i hvert Tilfælde vel vil blive Hovedsagen, naar der skal foretages en nogenlunde betydningsfuld Revision af den Maade, hvorpaa Statsregnskabet skal behandles, vil være den Maade, hvorpaa Finantsloven redigeres, at der nemlig i Finantsloven opføres fuldstændigt alle de Poster, som af Statsrevisionen skulle betragtes som bindende, og at derimod hvad der ikke er opført paa Finantsloven ikke skal betragtes som bindende. Det er jo imidlertid en Foranstaltning, som ikke kan iværksættes fra Landsthingets Side; det er Noget, som den høitærede Finantsminister maa søge at sætte igjennem i det andet Thing, ligesom jeg overhovedet troer, at det ikke er her i Thinget, at Finantsministeren vil finde Banfælighed ved at sætte de af ham udfærdigede Anskuelser igjennem, men at det snarere er i

det andet Thing, at han maa søge at virke i denne Retning, naar der skal komme noget Udbytte ud deraf. Hvad vi derimod i intet Tilfælde have kunnet billige, er, at der heelt igjennem i den Beretning, der foreligger, er foretaget Forandringer i Terminologien for Beslutningerne. Medens Landsthinget saavel i den Statsrevisionsberetning, der nærmest gik forud for den her omhandlede, som i de øvrige, det har havt til Behandling, ved formelige Voteringer har rettet Statsrevisionens Indstillinger til Beslutninger, forsaavidt de ikke vare overensstemmende med den Praxis, der i en lang Række af Aar har været den gjældende i begge Rigsdagens Afdelinger som et Resultat af en gjensidig Overenskomst, saa har Statsrevisionen i denne Beretning anvendt en aldeles forandret Terminologi, saaledes at der istedetfor „billiges“, „passerer“ og „saaer at passere“ er brugt „påsfere“, „saaer at påsfere“ og „kan ikke påsfere“. Denne Forandring har Fleertallet — ja, jeg kan gjerne sige samtlige Medlemmer af Udvalget — ikke kunnet finde vel begrundet. Overhovedet forekommer den Terminologi „kan ikke påsfere“ mig at have praktisk viist sig ikke at være paa nogen Maade heldig. Jeg skal imidlertid ikke gaæe videre ind herpaa. Udvalget har imidlertid ikke meent, at der kunde tillægges hele denne Terminologi saa megen Vægt, at der var tilstrækkelig Grund for Landsthinget til nu at foretage alle de mangfoldige Rettelser, som ellers vilde være at foretage i Statsrevisionens Indstillinger til Beslutninger. — Idet jeg nu gaæer over til de enkelte Poster, skal jeg omtale de væsentligste af disse og deriblandt navnlig de Poster, hvorved der i det andet Thing er foretaget Forandringer i de Indstillinger til Beslutninger, der ere fremkomne fra Statsrevisionen; jeg skal dog først gjøre opmærksom paa, at jeg ikke tager Hensyn til de Minoritetsindstillinger, som temmelig hyppigt forekomme i Statsrevisionens Beretning for dette Aar; jeg tager kun Hensyn til Fleertallets Indstillinger. Fremdeles skal jeg tilføie den Bemærkning, at paa alle de Steder, hvor der i Statsrevisionens Beretning var gjort den Indstilling „kan ikke påsfere“, er bestandig i Folkethinget denne Indstilling forandret; der er ikke een af Posterne, hvor